

מ"ת 27636/04/17 - מדינת ישראל נגד אדם בוסקילה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 27636-04-17 מדינת ישראל נ' בוסקילה (עציר)

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אדם בוסקילה (עציר)

בשם המדינה: ב"כ מתביעות לכיש

בשם המשיב: עו"ד בן יהודה

החלטה

1. בפניי בקשת המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים ותקיפה כלפי המתלוננת - אשתו.

על פי כתב האישום ביום 17.4.17, עת שהו השניים בבית הוריו של המשיב, פרץ ויכוח בין השניים בעניין הרגלי הרחיצה של בנם התינוק. נטען, כי המשיב תקף את המתלוננת בכך שהשכיב אותה על מיטה, בעט בה, סטר לה על פניה מספר פעמים ואחז בצווארה בכח. בהמשך, דרש מהמתלוננת לעזוב את המקום אך היא סירבה לצאת ללא התינוק. המשיב דחף את המתלוננת בחוזקה לעבר הדלת אז יצאה מהחדר וביקשה את סיוע בני משפחתו. לאחר התערבות בני המשפחה נמסר התינוק לידי המתלוננת והיא עזבה את המקום. באותו מעמד, זרק המשיב בקבוק לעבר המתלוננת. כן איים המשיב על המתלוננת ש"יעשה לה שחר" וש"ירצח אותה".

עוד נטען בכתב האישום, כי ביום 5.4.17 בעת שהיתה יחד עם המשיב באיוע באולם אירועים, פרץ ויכוח בין השניים והמתלוננת עזבה את המקום. נטען, כי המשיב בא בעקבותיה ותקף אותה בכך שאחז בחוזקה בידה והניח למתלוננת רק בעקבות התערבות אנשים שהיו במקום. בהמשך, איים המשיב על המתלוננת בכך שאמר לה "עופי לאוטו, היום את מתה" והיכה אותה בעת שהיו ברכב בכך שהיכה אותה ואיים עליה תוך שאחז בסכין.

3. המדינה עותרת למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו בשים לב למסוכנות העולה ממעשיו ולחזקת המסוכנות בעניינו. כן מפנה המדינה לרישום פלילי קודם בגין עבירת אלימות במשפחה כלפי בת זוג אחרת.

4. במעמד הדיון נטען לחולשה בתשתית הראייתית. טענות ב"כ המשיב, בתמצית, הן:

א. בפנייה למוקד טענה המתלוננת כי היא "שרוטה כולה" והאלימות המתוארת על ידה צריכה היתה להותיר חבלות ואולם אין בתיק כל אינדיקציה לקיומן של חבלות ונפל פגם בחקירה בכך שהחוקר לא התעכב בנושא זה.

ב. בשונה מטענת המדינה, אין בעדויות בני המשפחה שנכחו בבית לחזק את הטענה לתקיפת המתלוננת, להבדיל מויכוח קולני וסערת רגשות שאינה חריגה.

ג. אמו של המשיב מסרה בחקירה שהבחינה בסימני אלימות על המשיב ואולם המשטרה התעלמה מכך.

ד. לגבי האירוע מיום 5.4.17 אין מחלוקת שהיה אירוע אך אין כל חיזוק לטענה כי המשיב נהג באלימות. בנוסף, מדובר בתלונה כבושה.

5. בנסיבות אלה טען ב"כ המשיב כי לא היה מקום להגשת בקשת מעצר בתיק זה. גם על פי גרסת המתלוננת מדובר באלימות ברף הנמוך. הרישום הפלילי הקודם עניינו תיק ללא הרשעה ובעת ביצוע המעשה המיוחס לו היה קטין. לאור זאת ביקש ב"כ המשיב להסתפק בהרחקה מהמתלוננת, כאשר המתלוננת מתגוררת בעיר שדרות והמשיב מתגורר בבית הוריו באשקלון. נטען, כי בין השניים קיים סכסוך וכי הזמנת המתלוננת לבית ההורים היתה למטרת הפגת המתח והמשפחה, שהיא נורמטיבית, פעלה במקרה זה כמצופה.

6. עמדת המדינה היא, כי אין חולשה ראייתית בתיק, כי בני המשפחה מחזקים את התלונה ובאופן שאינו מתיישב עם גרסת המשיב עצמו. כן קיים אירוע נוסף זמן קצר קודם לכן. במכלול הנסיבות נטען שאין מקום לשחרור המשיב לחלופה.

7. בבית המשפט הוצגו אמו של המשיב וחבר המשפחה. אף המתלוננת אמרה את דברה.

8. עיינתי בתיק החקירה.

א. ראשיתו של האירוע בפניית המתלוננת למוקד 100 ביום 17.4.17 שעה 22:05 (מוצאי חג הפסח) כי לפני כחצי שעה בבית הורי המשיב באשקלון, המשיב תקף אותה. מוסרת כי "כל גופה מלא שריטות". בעקבות זאת נשלחה ניידת משטרה לבית הורי המשיב והוא עוכב לחקירה.

ב. מתמליל שיחות המתלוננת למוקד 100 עולה, כי בשיחה הראשונה למוקד אמרה המתלוננת שהיא "צריכה שתשלחו לי ניידת לבית...כי בעלי הרים עליי ידיים הוא מרביץ לי" ומוסרת את כתובת בית הורי באשקלון. המתלוננת מוסרת "אני לא רוצה טיפול רפואי, הגוף שלי כולו שריטות אבל אני לא צרכה טיפול זה אגרופים סטירות...". בהמשך מסבירה שהיא עצמה נמצאת כעת בשדרות.

בשיחה נוספת למוקד מספר דקות לאחר מכן מסבירה שהיא עצמה אינה זקוקה לניידת וכן אומרת "אני אין לי שום סימנים של אלימות...".

ג. המתלוננת מסרה הודעה בתחנת שדרות בשעה 23:08. מסרה את פרטי האירוע כפי שהם מופיעים בכתב האישום. לדבריה, כל בני המשפחה הבחינו בהתנהגות המשיב והוא אף זרק עליה בקבוק לעיניהם. לדבריה, רק לאחר 40 דקות הצליחו בני המשפחה לשכנע את המשיב למסור את התינוק לידיה והיא עזבה את המקום. לדבריה, גם האירוע ביום 5.4.17 התרחש לעיני חבריו, אותם היא לא מכירה, ועת שהיה תחת השפעת אלכוהול. לדבריה, המשיב היכה אותה גם כשהיתה בהריון והיא לא מוכנה לסבול יותר. לשאלת החוקר השיבה שהיא "מאד מפחדת ממנו". לדבריה לא התלוננה בעבר כי הבטיח שהוא ישתנה, אמר לה שהיא מביאה אותו להתנהגות האלימה, וכי הוא אבי בנה והיא קיוותה

שהדברים יסתדרו.

ד. המשיב בהודעתו מאשר את הויכוח והרקע לו אך מכחיש כל אלימות. לדבריו, בעת הויכוח הדלת היתה פתוחה ובני משפחתו שמעו הכל, מכחיש שזרק עליה בקבוק, מכחיש שאחיו דודו ניגש להרגיע אותו, לטענתו היא עשתה רעש בבית וקיללה אותו ובני משפחתו הרגיעו אותה. גם לגבי האירוע מיום 5.4.17 מאשר את הויכוח אך מכחיש כל אלימות - במקום או ברכב. לשאלת החוקר מי החבר שלו שהיה במקום משיב "לא חשוב ולא זוכר" וטוען שלא היו עדים לויכוח. לדבריו התווכחו באוטו והשלימו בבוקר. מכחיש ששתה באותו מעמד. מכחיש שיש סכין ברכב ומכחיש איומים בסכין. מכחיש שהכה את המתלוננת גם בתקופת ההריון. לדבריו המתלוננת סובלת מדכאונות מאז הלידה ומחפשת עלילות. טוען כי הוא כבר ביקש להתגרש ממנה והיא רצתה שלום בית.

ה. הודעת אחיו של המשיב דוד מיום 18.4.17, 15:08 - כשהגיע לחדר ראה מהומה והמתלוננת היתה מחוץ לחדר עם תיקים ומבקשת את התינוק כי היא רוצה ללכת. התחילו צעקות. הוא הכניס את המשיב לחדר וניסה להרגיע אותו. לא ראה אלימות אבל היו צעקות. המשיב המשיך לצעוק והיה קצת עצבני ואז שניהם נרגעו ומישהו העביר את התינוק למתלוננת והיא הלכה הביתה. לא שמע איומים. בעיקר היו צעקות וקללות הדדיות. מאשר שהיתה זריקת בקבוק. לא ראה סימני חבלה על המתלוננת רק שנמרח לה האיפור מבכי.

ו. הודעת מיטל אמאר, 18.4.17 12:57 - היו צעקות בחדר אבל לא נכנסו ולא התערבו כי הדלת היתה סגורה. כשהדלת נפתחה המתלוננת יצאה ואמרה שהם רבו ונמאס לה, עד שהם נרגעו. מאשרת שהיא ביקשה ממנו את הילד והוא סירב. מאשרת שהמתלוננת אמרה שהמשיב הרביץ לה. לא ראתה אלימות במו עיניה. מאשרת שהמשיב זרק בקבוק לעבר המתלוננת. לא שמעה איומים פרט לכך שלא ייתן לה את הילד. היו קללות ביניהם. בפעם השניה היא לקחה ממנו את הילד והעבירה אותו למתלוננת.

ז. הודעת שני בוסקילה, 18.4.17, 12:41 - שמעה את המתלוננת צועקת "בואו בואו" וטענה שהמשיב מרביץ לה. כולם הגיעו מהר לחדר. היא יצאה עם תיקים וטענה שהוא מרביץ לה ושהוא רב איתה ואז החלו קללות ביניהם. בבית היו הרבה ילדים קטנים. הם עמדו ביניהם בסוף היא עזבה עם התינוק. מאשרת שהמשיב זרק בקבוק אבל לא פגע. לא ראתה תקיפה ולא חבלות. כשהמתלוננת יצאה מהחדר היא היתה היסטרית ובוכיה והיא צעקה. בסוף היא לקחה את הילד מהמשיב, העבירה למיטל ומיטל העבירה למתלוננת "בכדי שאדם לא יראה שאנחנו מוסרים לה וימשיך הצעקות".

ח. הודעת רחל בוסקילה, 18.4.17, 08:02 - בין שני בני הזוג המון ויכוחים וחיכוכים. לפני הלידה שניהם היו גרים אצלם. אחרי הלידה נפרדו ולא היו בקשר והמשיב רק ביקר את הילד. אחרי נתק של חודשיים וחצי החליטו לחדש את הזוגיות. המשיב סיפר לה שגבר התקשר למתלוננת בשעה מאוחרת בלילה והוא השיב לשיחה והגבר אמר לו שהוא בקשר איתה ושהיא אמרה לו שהיא גרושה עם ילד. באותו לילה המשיב עזב את הבית ובא אליה. זה שבר אותו והוא הגיש בקשה לגירושין ושלחו אותם לשלום בית. מאז הם מנסים שוב והוא עבר לגור בשדרות ומדי פעם היה מגיע הביתה לסירוגין כשהיו משברים וגם בערב החג השני. היא עצמה התקשרה למתלוננת והזמינה אותה כדי לנסות שיהיה להם טוב. היא לא רצתה בהתחלה ובסוף היא הגיעה. הכל היה מעולה עד שהתחילו צעקות מהחדר. אחרי 15 ד' המתלוננת פתחה את הדלת וקראה לה "רחל, תקחי את הילד שלך, בואי תראי מה הבן שלך עושה לי" ואמרה שהוא צועק עליה. מכחישה שהמתלוננת אמרה שהמשיב מרביץ לה. ראתה עליו שני סימנים

אדומים. היא אמרה שתדאג שהאחים שלה יטפלו בו וזה חימם אותו עוד יותר ואז דודו הכניס אותו לחדר להרגע. היא אמרה למתלוננת שהיא השתנתה ונהיית צעקנית וחסרת סבלנות. מאמינה שהם צריכים ללכת לטיפול.

9. העולה מן המפורט לעיל הוא, שכטענת המדינה, תלונת המתלוננת נתמכת בהודעות בני המשפחה ובאופן שאינו מתיישב עם גרסת המשיב. בנוסף, כל בני המשפחה מלבד אמו של המשיב תומכים בטענה, כי המתלוננת יצאה מהחדר ואמרה שהמשיב מרביץ לה.

מנגד עולה, שכטענת ב"כ המשיב, לטענת המתלוננת בפנייתה למוקד 100 שהיא כולה שרוטה אין זכר בהודעתה בהמשך ואין כל תימוכין בתיק. אף שליחת הניידת לבית המשיב כאירוע חירום כאשר המתלוננת כבר נמצאת בביתה בשדרות ראויה להסבר מצדה. לעניין זה לקחתי בחשבון גם דברי המתלוננת באולם בפניי שאינם מתיישבים עם דבריה בהודעתה שהיא מפחדת מהמשיב מאד.

ביחס לאירוע מיום 5.4.17 הודעת המתלוננת מהווה ראיה לכאורה. המשיב מכחיש את המיוחס לו אך כשנשאל לזהות החברים שעל פי טענת המתלוננת תחילת האירוע היה בנוכחותם והם אף הפרידו ביניהם השיב שזה "לא חשוב" או ש"אינו זוכר" באופן שלא אפשר אימות גרסתו.

10. עיינתי במסמכים מתיק פלילי קודם בעניינו שם הסתיים התיק בצו מבחן ללא הרשעה לאחר שהמשיב הודה בביצוע עבירת אלימות כלפי בת זוגו דאז וכן בעבירה של הפרעה לשוטור בכך שהיכה את המתלוננת וסטר לה על פניה מספר פעמים, בעת שהיה תחת השפעת אלכוהול. סיום התיק ללא הרשעה נעשה בעקבות המלצה בתסקיר שירות המבחן ולאחר ששולב בטיפול פרטני למניעת אלימות במשפחה. את המעשים באותו מקרה ביצע המשיב עת היה כבן 24 ולא קטין, כנטען.

11. במכלול נסיבות העניין אני סבורה, כי קיימת מסוכנות בהתנהגותו של המשיב ואולם מדובר במסוכנות אותה ניתן לאזן בתנאי שחרור שיבטיחו הרחקה משדרות ומהמתלוננת.

12. לא אוכל לומר, כי התרשמתי מהמפקחת המוצעת שלמה. הודעתה במשטרה אינה מתיישבת באופן מלא גם עם הודעות בני המשפחה הנוספים וניכר מן התיק כי היא מעורבת מאד ביחסים הזוגיים ועושה מאמץ רב לשמור על הזוגיות ולהשאיר את השניים יחד. ואולם אני סבורה, במכלול הנסיבות, כי הדבר מצדיק את הישארות המשיב במעצר ואת המסר הברור שמטרת תנאי השחרור להבטיח הרחקה וניתוק הקשר בין השניים ניתן להעביר גם באמצעות ערבויות כספיות מתאימות - שפגיעתן בחירות המשיב פחותה.

13. לאור זאת אני מורה על שחרור המשיב בתנאים הבאים:

א. המשיב יתגורר ברחוב דרך היין 21/7 באשקלון. כתובת זו תשמש ככתובת להמצאת כתבי בית דין בתנאי מעצר בית תחת פיקוחם כל העת של:

הגב' רחל בוסקילה, ת.ז. 026891911, טלפון 052-8686808

מר אלי לוק, ת.ז. 069302255, טלפון 052-2549727

ב. חתימה על התחייבות עצמית בסך 15,000 ₪.

ג. חתימה על ערבות צד ג' בסך 10,000 ש"ח אשר תחתם על ידי המפקחים הנ"ל.

ד. זמינות מלאה במספרי הטלפון שלעיל מהווה תנאי מתנאי השחרור.

ה. הפקדה במזומן בסך של 5,000 ₪ אשר תהווה תנאי לשחרור.

ו. הרחקה ואיסור יצירת קשר בכל דרך ואמצעי עם המתלוננת בתיק ו/או עם מי מעדי התביעה. מובהר לנאשם כי גם במקרה בו המתלוננת יוזמת או יוצרת קשר עמו, עליו לנתק את הקשר באופן מיידי ולדווח על כך למשטרה. אי דיווח כאמור ייחשב כהפרה של תנאי השחרור.

ז. אם לא יירשמו הפרות לחובת המשיב עד יום 2.5.17 ישונו תנאי השחרור למעצר בית לילי בין השעות 20:00-07:00 בפיקוח הערבים הנ"ל.

ח. נאסר על המשיב להיכנס לעיר שדרות.

ט. שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר בעניינו של המשיב בתוך 60 יום, להעריך את מצבו של המשיב ולבוא בהמלצות טיפוליות, ככל שישנן.

י. שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן מהווה תנאי מתנאי השחרור.

המזכירות תשלח העתק לשירות המבחן.

בקשה להוספת מפקחים נוספים תוגש לבית המשפט בצרוף תגובת ב"כ המאשימה.

המשיב יתייצב לדין במסגרת הת"פ ביום 18.7.16 בשעה 10:30 בפני כב' השופטת לחיאני-

שהם בבית משפט השלום באשקלון.

פרוטוקול זה מהווה הזמנה לדין ולא תונפק הזמנה נוספת.

המזכירות תקבע את הדין ביומנה של השופטת.

מוסבר לנאשם ולערבים כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ללא צורך בקיום דין קודם לכן, וכן עילה לחילוט הערבויות.

מובהר לנאשם ולערבים כי מטרת הערבויות וההפקדה, להבטיח התייצבות לדיונים, להבטחה של קיום תנאי השחרור וכן להבטחת קיום כל צו של בית המשפט במסגרת התיק העיקרי.

מובהר לערבים ולמשיב היטב, כי ערבותם משמשת להבטחת איסור יצירת הקשר וההרחקה וזאת גם בעת שאין חובת פיקוח ממש על המשיב.

ההחלטה תוקרא באולם על ידי חברי כב' הש' ברוזה ביום 25.4.17.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשע"ז, 25 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.